

Elektriske ladninger – drivkraften bak naturfenomenene

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 28.03.2026.

Nordlys, bilde: pixabay.com

*Allting koplet sammen er,
Med hverandre,
Av en skjult og evig kraft,
En som virker – fjernt og nær.
Rører du den minste plante,
Vil du stjernene forstyrre.**

Kjære bevissthetsvesen,

For en tid tilbake skrev jeg at jeg mistenker våre kunstige elektromagnetiske teknologier for sannsynligvis også å ha innflytelse på planetens magnetfelt. På den tiden hadde jeg ingen vitenskapelig forklaring på en slik mulig sammenheng, bare min intuisjon.

Nå er jeg bedre i stand til det...

(Denne teksten er skrevet av [Michael Berstecher](#))

Som de uvanlig hyppige forekomstene nå for tida av nordlys som strekker seg helt ned til de lave breddegradene i Sør-Europa nå tydelig viser oss, er jordklodens naturlige beskyttelsesskjold (dvs. Jordens magnetfelt + Van Allen-beltet) dessverre svært svake. Måledataene fra [NASAs satellittmonitører](#) (se nedenfor) har dokumentert denne utviklingen de siste årene. De var inntil nylig fortsatt offentlig tilgjengelige.

Selv den nå 8 år gamle kontrollenheten til solcelleladeren på bobilen vår slår nå høylytt alarm på grunn av at solcellene skaper for høy ladespenning. Det skjedde for første gang rundt midten av desember 2025, og skjer nå til og med ganske jevnlig, ofte allerede ved dagens første svake

solstråler. Det skjer til tross for at vintersola foreløpig står lavt. I årevis var vi overhodet ikke klar over at enheten har en slik akustisk alarmfunksjon, ettersom den ikke engang ble utløst under Spanias ekstremt varme sommermånedene. Det ville derfor vært interessant å vite om andre brukere av solcelleanlegg nå har lignende observasjoner å dele.

Med tapet av et kraftig magnetfelt og de to Van Allen-beltene mister Jorden også gradvis sitt effektive vern mot stråling fra kosmos og fra sola. Biologien, eller rettere sagt livet på Jorden, står dermed nå overfor en helt spesiell type utfordring.

Etter hvert ser det nå ut til at jeg har kommet over en vitenskapelig forklaring på den ovennevnte sammenhengen mellom Jordens magnetfelt og våre elektromagnetiske teknologier, og det er den jeg gjerne vil dele i denne artikkelen. For dette formålet vil jeg først og fremst introdusere to forfattere og noen av deres publiserte bøker.

Den første er professor i bioingeniørfag ved University of Washington. Gerald H. Pollack har sammen med teamet sitt i årevis studert vann og vannets tidligere uforklarlige og merkelige egenskaper i laboratoriet sitt. I sin bok [The Fourth Phase of Water: Beyond Solid, Liquid, and Vapor](#) gjør han på en nesten leken måte vannets fjerde tilstand [i tillegg til fast, flytende og damp, o.a.] forståelig for leseren, og viser at alle spørsmål som tidligere sto ubesvart, dermed lar seg forklare på plausibelt vis.

Bokas fokus er på oppdagelsen av at solas elektromagnetiske infrarøde stråling spesielt ved vannets grenseflater fører til en restrukturering av vannmolekyler til to typer – og dermed til en separasjon av elektriske ladninger i form av positivt og negativt ladede ioner.

- Type 1, som han kaller EZ-vann, ordner seg i sekskantede, krystalllignende gitterstrukturlag ved frastøting av et hydrogenatom som er i sum elektrisk negativt ladet (OH^-).
- Type 2 består av positivt ladede hydroniumioner (H_3O^+). Altså av slike H_2O vannmolekyler som har tatt opp i seg ett av hydrogenmolekylene som ble frastøtt under danningen av type 1 (H^+).

Vi finner dermed de samme elektrokjemiske forholdene ved alle vannets grenseflater som vi kjenner fra strukturen til et klassisk batteri. Vann kan derfor fungere som et slags fullverdig elektrisk batteri.

Denne spaltingen skjer til og med innenfor våre celler og skaper spenninger i det dannes negativt ladet EZ-vann ved alle cellemembraner (grenseflater), noe som sikrer en sunn elektrisk spenning mellom innsiden og utsiden av cellemembranen på mellom -50 og -70 millivolt (mV).

Vi vet at en magnet har to poler. En nordpol og en sørpol. Vi vet også at hvis du prøver å holde to magneter inntil hverandre, frastøter like poler hverandre, mens motsatte poler tiltrekker hverandre. Vi finner også den samme magnetiske oppførselen mellom elektroner og protoner.

Denne evnen til elektromagnetisk polar tiltrekning og frastøting som de positivt og negativt ladede ionene har, blir altså skapt av spenningene som oppstår ved spaltingen og fører til deres evne til å vedlikeholde store elektrostatiske ladninger. Der det fins vann på jordkloden, blir dette skapt av sola, og er selve motoren bak mange kjente naturfenomener, noe Gerald H. Pollack diskuterer i detalj i sin nyeste bok: [Charged – The Unexpected Role of Electricity in the Workings of Nature](#).

Disse fenomenene omfatter blant annet opprinnelsen til selve planetens elektrostatiske felt, vindenes og lufttrykkets egenskaper, skydannelse, ekstremvær, opphavet til at jordskorpen er negativt elektrisk ladet, årsaken til at skyer svever selv om de er like tunge som millioner av elefanter, en annen forklaringsmodell for tyngdekraften, og mye mer.

Forklart blir også opprinnelsen til de enorme ionestrømmene (jetstrømvindene) som blåser permanent og med stor hastighet fra vest til øst i de øvre atmosfæriske lagene og går i bane rundt planeten.

Det som er spesielt interessant nå for tida, er at på grunn av de enorme elektriske ladningene som disse jetstrømmene frakter med seg på reisen, inducerer de et magnetfelt som omgir hele planeten. Dette magnetfeltet, som altså er skapt på denne måten, ser ut til å ha samme polaritet, orientering og beregnet feltstyrke som vi kjenner fra teorien om Jordens kjerne, som man tidligere antok var forklaringen både på opprinnelsen til Jordens magnetfelt og opphavet til de dataene man faktisk måler [og altså bygger denne teorien på, o.a.].

Den alternative forklaringen på dannelsen av Jordens magnetfelt som Pollack framsetter, kan også gi et plausibelt svar på spørsmålet om opprinnelsen og dannelsen av de to strålingsbeltene (Van Allen-beltene). I det vitenskapelige miljøet står disse beltenes opphav fortsatt ubesvart. I tillegg gir jetstrømteorien også en forklaring på opprinnelsen til magnetfeltene rundt de av våre naboplaneter som ikke har noen kjerne som likner Jordens i det hele tatt, men som hovedsakelig består av hydrogen og helium (gasskjemper). Disse planetene, der det permanent blåser ekstremt sterke vinder – er nettopp de som har de sterkeste magnetfeltene blant vårt solsystems planeter.

Pollacks svært så veloverveide hypoteser har fått bred støtte fra laboratorieeksperimenter. I sin oppsummering viser han til et nytt, alternativt vitenskapelig perspektiv som forklarer og oppfatter de fysiske og kjemiske fenomenene utfra energi (altså elektrisk energi) og altså ikke mekanisk, slik det fortsatt er vanlig.

Hvis alle Gerald H. Pollacks hypoteser er korrekte, så har faktisk alt som utøver en forsterkende eller hemmende påvirkning på ladningsseparasjon i vann – hva enten det skjer i havene eller i atmosfæren, og hva enten påvirkningen har kunstig eller naturlig opphav – en direkte innflytelse på de ovennevnte naturfenomenene, herunder på cellenes biologi. Og motsatt har alt som skaper sitt eget elektrostatiske spenningsfelt også en direkte innvirkning på disse fenomenene, ganske så uavhengig av frekvenser.

Denne innsikten deles av den amerikanske forfatteren Eileen Day McKusick. Hennes beskrivelser passer sømløst inn i denne nye elektriske forståelsen av verden. I sin bok [*Electric body, electric health*](#) beskriver hun i detalj hvordan vår cellebiologi skaper et varierende elektrostatiske spenningsfelt rundt oss, hvordan dette endres av våre tanker og følelser, og til og med at dette er målbart med elektroteknisk utstyr. Kartleggingen av dette har allerede kommet så langt at det finnes programvaresystemer som kan trekke direkte konklusjoner om den psykiske tilstanden til en person utfra slike måledata.**

Disse naturfenomenene, som alle sammen er basert på elektromagnetiske ladninger, er vevd inn i planetens elektrostatiske felt og passer inn i et sammenhengende verdensalt som også mennesket uunngåelig påvirker direkte – selv bare i kraft av sin eksistens og gjennom sin tilpasning til verdens elektriske natur.

Denne erkjennelsen faller også sammen med de årtusener gamle utsagnene til mange kjente jogger og til deres urgamle visdom [innen buddhistiske og hinduistiske filosofiske tradisjoner, o.a.], selv om det på den tida ble brukt andre betegnelser for elektrisitet og ladningsbærende ioner ([*Chi, Prana, etc.*](#)).

I en slik forståelse av verden er mennesket et bindeledd mellom den indre og ytre verden, hva enten man, alt etter sin åndelige utvikling, er seg dette bevisst eller bare er et slikt bindeledd ubevisst. For den som er blitt seg dette bevisst, er for øvrig et slikt skille ikke lenger erkjennbart.

Ut fra disse funnene som er presentert her, blir det nå også umiskjennelig klart at fordi våre kunstige elektromagnetiske teknologier også skaper elektrostatiske spenningsfelt, i tillegg til utslipp av stråling med bestemte frekvenser, utøver de også en tilsvarende direkte innflytelse på vårt miljø – i likhet med

alle andre kilder til elektrostatiske ladninger. Det er på tide at vi erkjenner denne virkningsveien som hittil knapt har fått noen oppmerksomhet.***

Mot denne bakgrunnen får vi øye på hvordan de grunnleggende naturkreftene nå ledes på villspor og hvordan virkningene av dette er synlige kloden rundt. Mye faller på plass. Det er nå opp til oss om vi trekker de nødvendige konsekvensene og forlater den teknologiske blindveien vi er inne på. Hvor mye tid vi har igjen til dette kan man bare gjette på.

Måtte vi alle få all den nødvendige innsikten og den kraft i våre hjerter som trengs for å ta denne utfordringen, uansett hvor utopisk det kan synes å omdanne den til virkelighet.

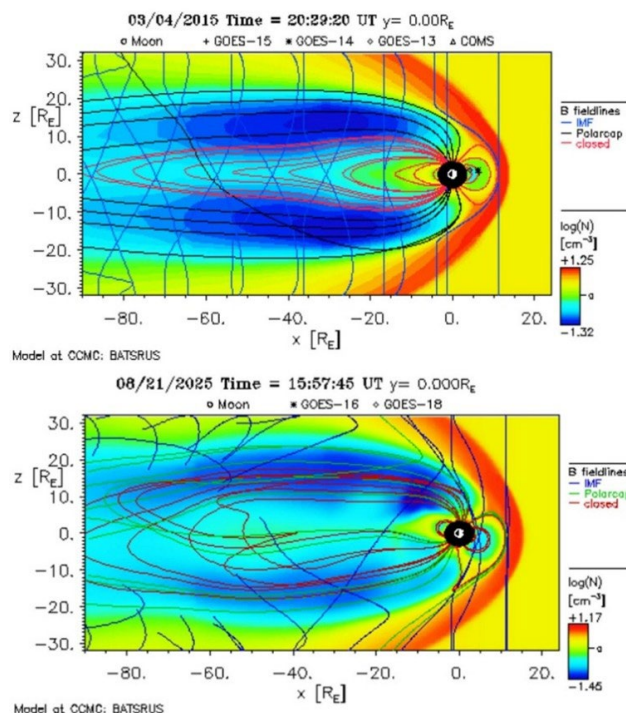
Med varme hilsener

Michael Berstecher

[Herfra følger materiale som Michael Beerstecher har føyet til sin tekst. O.a.]

Monitoreringer av Jordens magnetfelt:

Følgende figur viser to bilder av jorden og dens magnetfelt til forskjellige tider. Bildene kommer fra NASAs Geospace-arkiv.

Figur 1 Kilde og opphavsrett:
<https://iswa.ccmc.gsfc.nasa.gov/IswaSystemWebApp/>

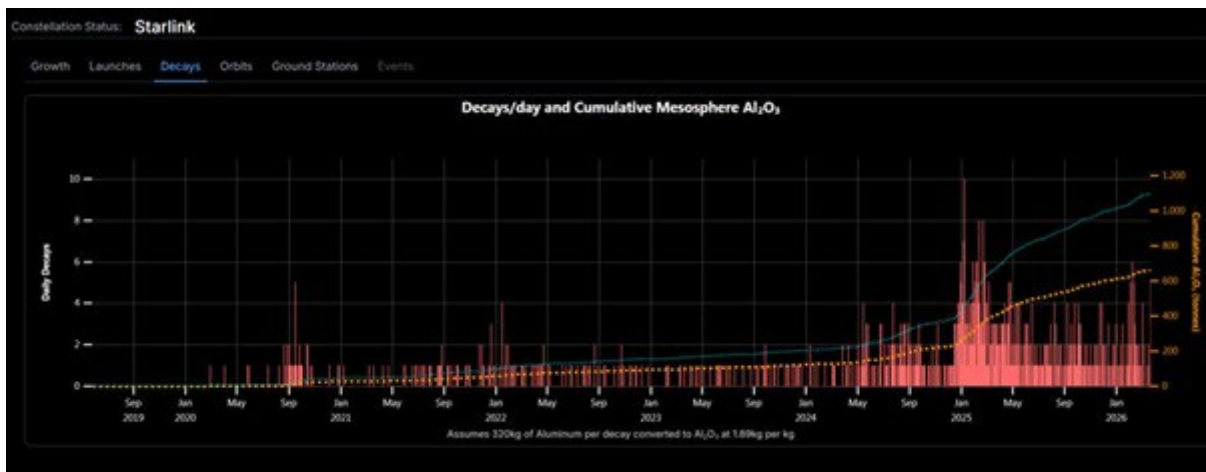
Det øvre bildet fra 3. april 2015 viser et sterkt, potent jordmagnetfelt, som er parallelt og stabilt i solvinden som strømmer inn fra høyre. Det har en stabil hale og magnetfeltlinjene er lukket.

Det nedre bildet fra 21. august 2025 viser derimot et stresset jordmagnetfelt hvis åpne magnetiske nordpol (ikke å forveksle med jordens geografiske pol eller rotasjonsakse) vippes mot solvinden, slik at den lett kan trenge helt inn til Jorden. I tillegg er det stedvis brudd i Jordens magnetfeltlinjer og de er ikke lenger lukket. Denne tilstanden kan være midlertidig normal under passende sterk solvind. Men i månedene før denne registreringen virket denne tilstanden mer som en ny normalsituasjon. Det er også rart at siden den datoen er alle de 11 offentlige [NASA-monitorene som overvåker Jordens magnetfelt](#) deaktivert. Den offisielle begrunnelsen er at de er blitt «pensjonert» på grunn av høy alder.

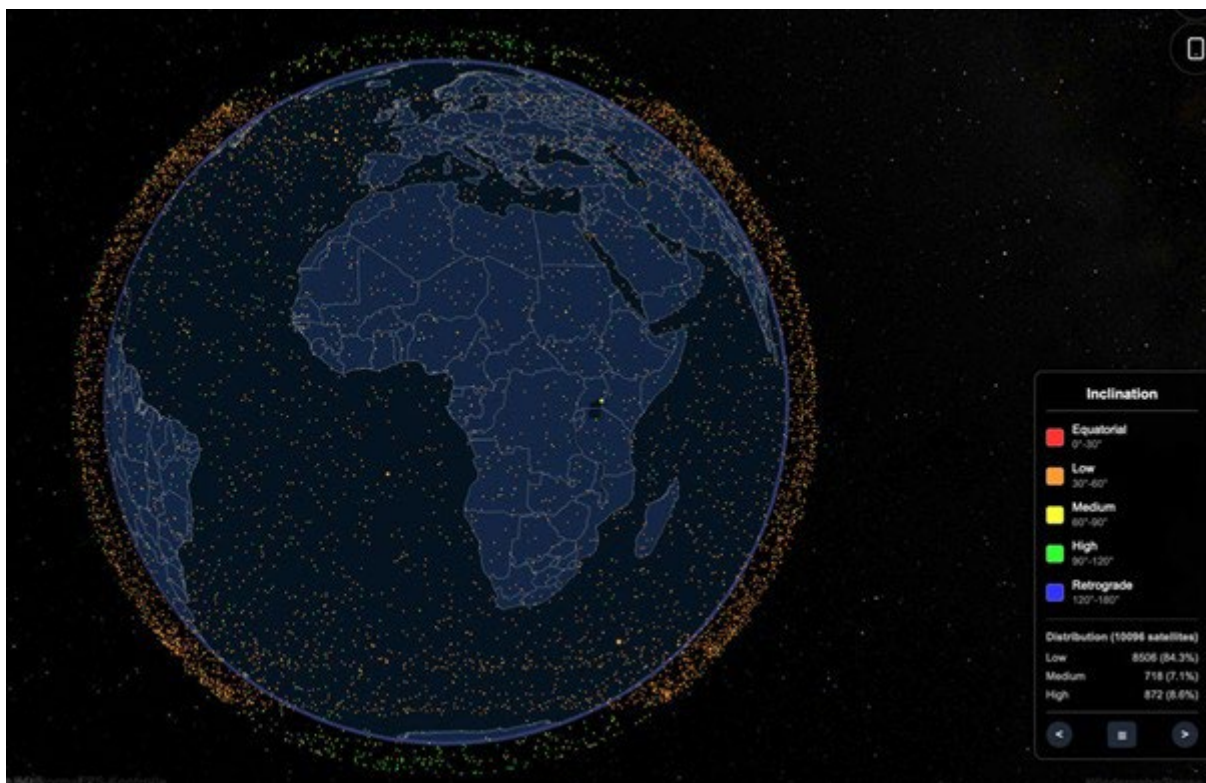
Romrester og ledende metallpartikler:

Nyere observasjoner viser også den raskt økende forurensningen av ionosfæren og mesosfæren med elektrisk ledende partikler som har kunstig opprinnelse. Disse skapes under oppbrenning av romrester, utplassering av 5G-satellitter og deponering av dem, noe som nå foregår i industriell skala, og under andre rakettoppskytinger.

Ifølge tidligere NASA-ansatte har en tynn plasmadis, med en masse som sies i betydelig grad å overstige jordens naturlige strålingsbelter, allerede spredt seg rundt hele jordkloden. Dette metallsløret antas å begrense jordens magnetfelt i å virke fullt ut.

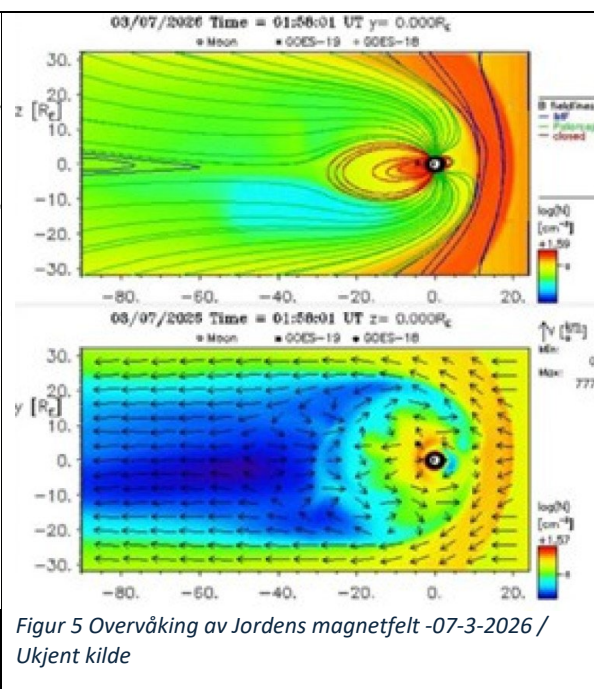
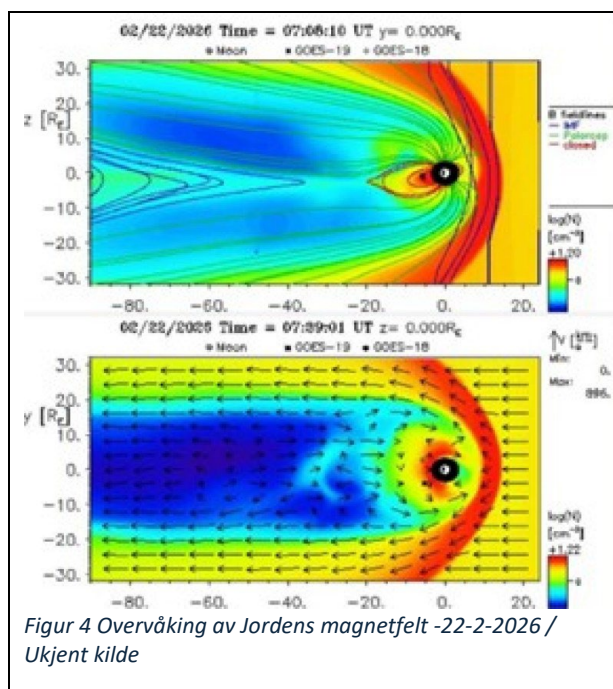
Figur 2 Grafen viser antallet daglig «deponerte» 5G-satellitter og det metallbidraget som dermed tilføres mesosfæren.
© Satellitemap. <https://satellitemap.space/vis/constellation/starlink/decays>

Figur 3 Bildet viser posisjonene og antallet i øyeblikket til de allerede installerte 5G-satellittene per 22.03.2026.
© Satellitemap. <https://satellitemap.space>

Oppdatering om monitoreringer av Jordens magnetfelt (08.03.2026):

De følgende to bilder er kommet til meg fra en for meg ukjent kilde. Som nevnt ovenfor har monitorene som lager slike målinger offisielt vært offline siden 22. august 2025. Selv om bildene bare er øyeblikksbilder, er det godt synlig hvor svakt hodet på jordens magnetfelt, som «blåses til side» av solvinden, er blitt. Selv på Jordens nattside, vendt bort fra solen, vises de nedre delene av atmosfæren nå i rødt. Dette er en umiskjennelig indikasjon på de høye elektriske ladningene det er der, men som tidligere bare kunne observeres på Jordens dagside under sterke solstormer.

Luftelektrisitet og nervesystem

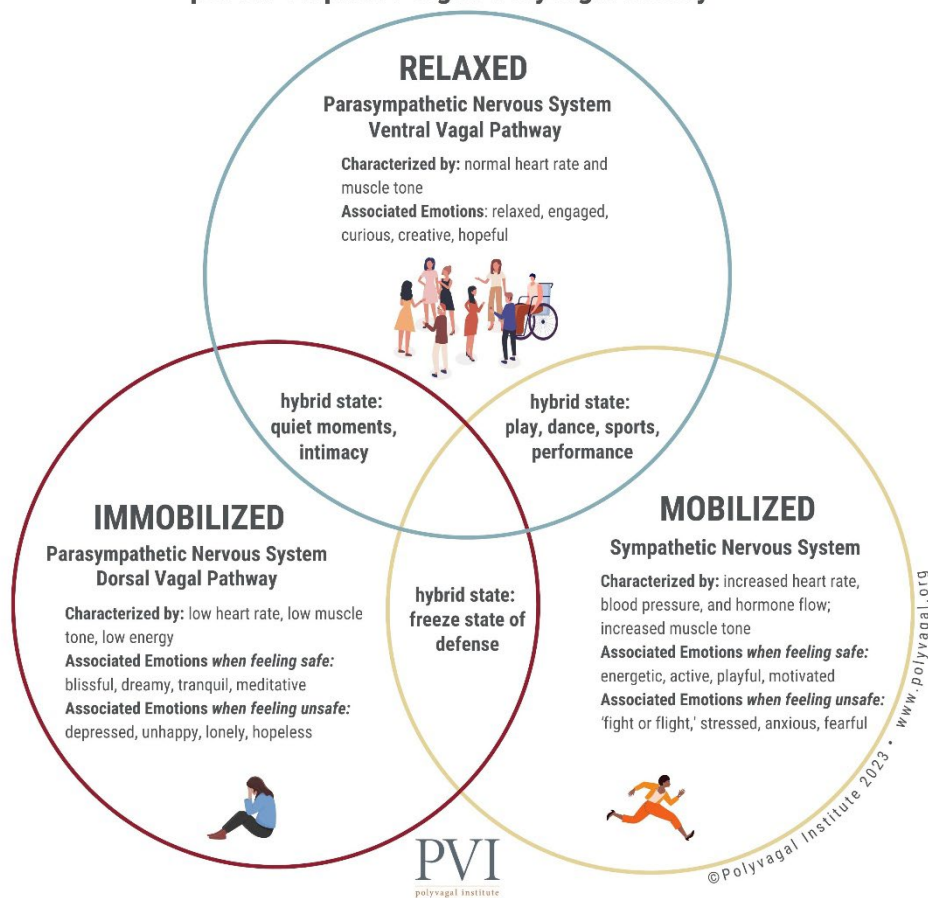
På dette punktet er det også interessant å nevne at [vårt autonome nervesystem reagerer på de elektriske ladningene \(luftelektrisitet\) som omgir oss](#). De regulerer vår biorytme og våre organer tilsvarende.

I en forenklet modell er det vegetative nervesystemet delt inn i to systemer. På den ene siden aktivitetsmodusen, det såkalte sympatiske nervesystemet, og på den andre siden hvile- og regenereringsmodusen, det parasympatiske nervesystemet. Følgende figur viser en mer detaljert modell (utfra [polyvagal-teorien](#)).

Det sympatiske nervesystemet vekkes og stimuleres blant annet av den økende lufterlektrisiteten om morgenen. På denne måten får vi kraft og motivasjon til en kreativ dag. Når lufterlektrisiteten avtar igjen om kvelden, går det vegetative over til parasympatisk modus. Dette setter da i gang alle regenereringsprosesser i kroppen vår og sørger for at vi gjenvinner krefter under en avslappet søvn.

*Men på grunn av den nå stadig hyppigere tilstedeværelsen av høy atmosfærisk elektrisitet, selv på den siden som vender bort fra sola, er det ikke lenger noen natt for det vegetative nervesystemet. Det som dermed mangler er at de avslappende hvilefasene i det parasympatiske nervesystemet får gripe tak. Våre kunstige kilder til elektrostatisk spenning rundt oss bidrar også til denne vegetative forvirringen. Skjermen du for øyeblikket sitter foran mens du leser disse linjene er intet unntak. ****

Autonomic Nervous System States per Dr. Stephen Porges' Polyvagal Theory

Figur 6 © <https://www.polyvagalinstitute.org/whatispolyvagaltheory>

Dette kan så resultere i ensidig og permanent overstimulering av det sympatiske nervesystemet, som så blir årsak til mange ulike fysiske og psykiske lidelser. Dette omfatter blant annet søvnforstyrrelser og svimmelhetssymptomer, som jo blir stadig vanligere. Imidlertid omfatter et hyperaktivt sympatisk nervesystem også den såkalte «kjemp-eller-flykt-reaksjonen», som nå synes å ha spredt seg over alt og som knapt er mulig å overse.

Nedenfor er noen kilder med fysiske øvelser og metoder for å bevisst harmonisere det vegetative nervesystemet. De kan føre til en umiddelbart merkbar indre avspenning. Avhengig av den individuelle disposisjonen kan det imidlertid hende at de må gjøres flere ganger om dagen for nervesystemet kan raskt bli ensidig stimulert igjen, alt avhengig av luftelektrisiteten rundt oss.

1. S. Rosenberg: [*Accessing the Healing Power of the Vagus Nerve*](#)
2. Steinrücken: [*Schmerzkrankungen und vegetative Störungen. Praktische Anwendung der Sympathikustherapie*](#), Magenta Verlag

Fotnoter / Sitater

* fra Francis Thompson: «In The Mistress of Vision»

** Den elektrotekniske måleteknikken som McKusick omtaler, synes å ha blitt utviklet i USA ved MIT's Computer Science and Artificial Intelligence Laboratory.

*** Nedenfor følger en liste over en del av våre kunstig skapte påvirkningsfaktorer. Noen av dem avgir også mikrobølger som uheldig nok ligger i vannmolekylets resonansområde og derfor har en spesiell innflytelse på disse molekylerne på grunn av denne frekvensen:

Elektriske kraftverk, generatorer, høyspentledninger i luft, transformatorstasjoner, luftledninger for trolleybusser, trikker og tog, alle typer radiosignaler (radio, fjernsyn, kommunikasjon, mobilkommunikasjon), radar, militære tidlige varslingssystemer, solcelleanlegg, lysrør, vindturbiner, ladestasjoner for elektriske kjøretøy, elektromotorer, satellitter, elektrisitet i boligen, husholdningsapparater, kjøkkenapparater, klimaanlegg, bilelektronikk, TV-er, dataskjermer, trådløse telefoner, mobiltelefoner, Wi-Fi, Bluetooth, etc.

Kilder:

- Gerald H. Pollack (2025): „[Charged – The Unexpected Role of Electricity in the Workings of Nature](#)“
- Gerald H. Pollack (2013): „[The Fourth Phase of Water – Beyond Solid, Liquid, and Vapor](#)“
- Gerald H. Pollack (2013): „[Wasser – Viel mehr als H2O \(Deutsche Ausgabe\)](#)“
- Eileen Day McKusick (2021): „[Electric Body, Electric Health – Using the Electromagnetism Within \(and Around\) You to Rewire, Recharge, and Raise Your Voltage](#)“
- R. O. Becker, G. Selden (1985): „[The Body Electric – Electromagnetism And The Foundation Of Life](#)“

Leseprøver som kan lastes ned:

- Gerald H. Pollack (2025): „[Charged – The Unexpected Role of Electricity in the Workings of Nature](#)“
- Gerald H. Pollack (2013): „[The Fourth Phase of Water – Beyond Solid, Liquid, and Vapor](#)“
- Gerald H. Pollack (2013): „[Wasser – Viel mehr als H2O \(Deutsche Ausgabe\)](#)“

Fordypningsstoff:

- Hans Baumer (1987): „[SFERICS – Die Entdeckung der Wetterstrahlung](#)“
- Arthur Firstenberg 2018 – Bok: [Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet](#), norsk oversettelse
- S. Solter-Hunt 2023: „[Potential Perturbation of the Ionosphere by Megaconstellations and Corresponding Artificial Re-entry Plasma Dust](#)“
- Dr. Alexey N. Dmitriev 1992: „[The correcting role of unusual heliocentric atmospheric phenomena](#)“
- Dr. Alexey N. Dmitriev 1998: „
- Ernest E. Richards: „[The Geometry of Infinite Mind and Living Systems](#)“
- R. A. Miller, I. Miller 2003: „[HAARP's Threat to Voice of the Planet](#)“

Oversatt fra tysk av Einar Flydal, mars 2026. Originaltekst: «Elektrische Ladung – die treibende Kraft der Naturphänomene», <https://erkenne-was-du-bist.de/elektrische-ladung-die-treibende-kraft-der-naturphaenomene/>, 21.02.2026. Engelsk: <https://erkenne-was-du-bist.de/electric-charge-the-driving-force-behind-natural-phenomena/>

—o—

Denne bloggposten er en oppfølger av bloggposten [Energikrisen trenger et nytt perspektiv, 20/03/2026](#). Flere tekster skrevet utfra dette store perspektivet, som bl.a. går under navnet «Broadcast theory», kommer etter hvert.

For en skandinavisk bok om luftelektrisitet og hvordan endringer i den kan virke inn på kroppen, se *Bertil Flöistrup: Vädersjukdomar och luftjoner, Resume och rapport över biomedicin och jonterapi*, Fragaria, 1981, som du kan [laste ned gratis](#) fra min blogg.

Einar Flydal, den 28. mars 2026